

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 10C/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119211179
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Singerová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4119211179.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou v spore žalobcov: T. M., narodený X.X.XXXX, bytom V. XX, 2/ A. M., narodená XX.X.XXXX, bytom V. XX a 3/ T. M., narodená XX.X.XXXX, bytom V. XX, všetci zastúpení advokátskou kanceláriou: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, proti žalovaným: 1/ Y. Y., narodený XX.X.XXXX, bytom L.. N. XXXX/XX, U., zomrel X.X.XXXX, 2/ K.. I. J., narodený XX.X.XXXX, bytom L.. N. XXXX/XX, U., zastúpený advokátom: JUDr. Štefan Mesároš, so sídlom Štefánikova 84, Nitra, 3/ J. S. pojišťovna a.s., so sídlom L. XX/XX, W. Y., T., S. republika, K.: XXX XX XXX, konajúca prostredníctvom J. T., pobočka poisťovne z iného členského štátu, K.: XX XXX XXX, so sídlom N. cesta X/A, F. zastúpený advokátskou kanceláriou: Y. T., s.r.o., so sídlom N. 3, F., K.: XX XXX XXX, o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný 3/ je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 5500 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalovaný 3/ je povinný zaplatiť žalobkyni 2/ sumu 5500 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Žalovaný 3/ je povinný zaplatiť žalobkyni 3/ sumu 4500 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. Konanie sa proti žalovanému 1/ vo zvyšnej časti zastavuje.
- V. Žaloba sa proti žalovanému 2/ zamieta v celom rozsahu.
- VI. Žaloba sa proti žalovanému 3/ zamieta vo zvyšnom rozsahu.
- VII. Žalobcovia 1/ až 3/ nemajú nárok na náhradu trov konania proti žalovanému 1/.
- VIII. Žalovaný 2/ má nárok na náhradu trov konania proti žalobcom 1/ až 3/ v rozsahu 100 %.
- IX. Žalobcovia 1/ až 3/ majú nárok na náhradu trov konania proti žalovanému 3/ v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia 1/ až 3/ žalobou podanou proti žalovanému 1/, 2/ a právnenému predchodcovi žalovaného 3/ požadovali, aby súd rozhodol, že žalovaní 1/ až 3/ sú povinní každému z nich zaplatiť 30 000 eur titulom zodpovednosti za neoprávnený zásah do práva na ochranu ich osobnosti.

2. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 30.9.2016 v čase okolo 20:42 hod. žalovaný 1/ ako vodič riadil osobné motorové vozidlo zn. U. S., X.:W ktorého držiteľom bol žalovaný 2/ na ceste III/1647 v smere od obce Y. na obec V., tak, že prišlo k dopravnej nehode, pri ktorej žalovaný 1/ narazil do chodca U. M., ktorý utrpel zranenia, ktorým na mieste nehody podľahol. Proti žalovanému 1/ bolo vznesené obvinenie, bola

na neho podaná obžaloba, súd ho trestným rozkazom uznal za vinného z prečinu usmrtenia a bol mu uložený trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti. Držiteľom osobného motorového vozidla bol žalovaný 2/ a vozidlo malo uzavreté povinné zmluvné poistenie so žalovaným 3/. Táto dopravná nehoda zasiahla do ich života a predstavuje pre nich jeden z najhorších, najsmutnejších a najbolestivejších okamihov v ich životoch, ktorý dodnes nedokážu prijať, pretože vtedy vyhasol život ich jediného syna a brata. Pripojili výpis z obchodného registra žalovaného 3/, úmrtný list, uznesenie vyšetrovateľa, obžalobu prokurátora a výpis vyhľadania poistenia.

3. Žalobcovia žalobu doplnili podaním odoslaným dňa 1.10.2019, v ktorom požadovali, aby súd rozhodol, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 30 000 eur, žalobkyni 2/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 30 000 eur a žalobkyni 3/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 30 000 eur tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu toho plnenia povinnosť druhého žalovaného. Na doplnenie uviedli, že žalobca 1/ bol otcom nebohého U. M., žalobkyňa 2/ jeho matkou a žalobkyňa 3/ sestrou. U. sa narodil do harmonickej rodiny, čo mu zabezpečilo prekrásne detstvo, žalobca 1/ svojho syna veľmi miloval, zdedil po ňom humor a aj sa na neho fyzicky podobal, boli si blízki, trávili spolu voľný čas, odovzdával mu svoje vedomosti, Viktor za ním chodil po rady a považoval ho za svoj vzor. Žalobkyňa 2/ mala so synom veľmi pekný, kamarátsky vzťah, veľa sa spolu rozprávali, s láskou mu vyvárala jeho obľúbené jedlá, za čo jej bol vďačný, s jeho smrťou sa nevie vyrovnáť a poznačila ju natoľko, že má doposiaľ psychické problémy, nevie o nej dodes rozprávať a musí sa vyrovnáť s tým, že prežila vlastné dieťa. Žalobkyňa 3/ sa žalobcom 1/ a 2/ narodila, keď mal U. 6 rokov a veľmi sa na ňu tešil, mali pekný súrodenecký vzťah, bol jej najlepším priateľom, vzorom a partnerom pri spoločných aktivitách, ktoré už nezažijú, pričom po jeho smrti zostala uzavretá do seba a prišla o brata v čase, keď ho najviac potrebovala. Všetci na svojho syna a brata stále spomínajú, nedokážu zabudnúť a ťažko sa s jeho stratou vyrovnávajú. Bolesť je najmä spomienka na oslavu jeho narodenín 6.8.2016, kedy ešte nevedeli, že ide o rozlúčku. Okamihom jeho smrti sa im zrútil svet. Život celej rodiny zmenil, nedokážu sa už tešiť z bežných radostí, v ich živote je prítomné prázdno a nesmierny smútok. U. bol mladý, zdravý, aktívny chlapec, začal študovať na strednej škole, kde sa mu darilo, nemal žiadne problémy, mal veľa kamarátov a v kolektíve bol obľúbený. V čase svojej smrti prežíval prvú lásku, malo to byť jedno z najkrajších období v jeho živote, namiesto toho mu vystrojili pohreb a teraz už len chodia sviečky páliť na hrob a rozmyšľajú ako to mohlo byť inak. Pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy vychádzali z toho, že ich vzájomné vzťahy boli veľmi intenzívne, U. bol zdravé dieťa, zomrel v pomerne mladom veku a hoci neboli od neho hmotne závislí, očakávali, že im v starobe oplátia ich starostlivosť. Ich rodinné spolužitie bolo intenzívne a tak intenzívne prežívajú psychickú bolesť z jeho straty, ktorá prerastá až do duševného ochorenia, obmedzuje ich aktivity a že žiadna iná satisfakcia nemôže byť postačujúca. Na strane pôvodcu zásahu zohľadnili jeho postoj, dopad do jeho duševnej sféry, to, že jeho majetkové pomery nemôžu byť dotknuté, pretože uspokojenie nároku je možné dosiahnuť aj od prevádzkovateľa, ktorému zákon ukladá mať uzavreté povinné zmluvné poistenia zodpovednosti za škodu a, že absentuje miera spolu zavinenia usmrtenej osoby. Naopak prihliadli na to, že skutok bol spôsobený závažnejším spôsobom a to porušením dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona. Žalovaní 1/ a 2/ zodpovedajú podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný 1/ je vinník dopravnej nehody a žalovaný 2/ je prevádzkovateľom motorového vozidla a právny predchodca žalovaného 3/ podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 13 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. pretože bol poisťovateľom, poukázali na rozsudok Súdneho dvora C-22/12 Q. c/a T. a rozsudok NSSR sp. zn. 6 MCdo/1/2016 a navrhli, aby ich súd vypočul.

4. Žalovaní 1/ a 2/ sa k žalobe, ktorá im bola doručená nevyjadril v súdom určenej lehote.

5. Právny predchodca žalovaného 3/ vo vyjadrení k žalobe nárok žalobcov neuznal a namietal, že žaloba neobsahuje riadne skutkové odôvodnenie nároku, že nie je v žalobnom návrhu označený a pretože žaloba proti nemu nesmeruje nemôže proti nemu prebiehať konanie bez procesného úkonu, s ktorým by bol spojený jeho vstup do konania. Ak by sa aj žalobou začalo proti nemu konanie, tak procesne relevantným podaním bolo až podanie, označené ako doplnenie, ktoré je zmenou žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP a pretože bolo podané až po 30.9.2019, bolo podané po vyše troch rokoch od smrti nebohého, je nárok žalobcov proti nemu je premlčaný v 2 ročnej subjektívnej a aj 3 ročnej objektívnej premlčacej dobe podľa § 106 OZ, ale aj 3 ročnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ, pretože premlčacia doba začala plynúť 30.9.2016 a uplynula 30.9.2019. Z uvedeného dôvodu vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobu vo vzťahu k nemu, prípadne aj ostatným žalovaným zamietnuť. Namietal aj nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, poukázal, že po rozsudku Súdneho dvora vo veci Q.

boli vydané rozhodnutia NSSR z 31.3.2016 sp. zn. 3Cdo/301/2012, uznesenie NSSR z 15.5.2017 sp. zn. 8Cdo/219/2016, rozsudok KS v Žiline z 26.5.2016 sp. zn. 9Co/176/2016, ktoré vychádzali z iného právneho názoru, právne závery uvedené v rozsudku súdneho dvora nie sú aplikovateľné na slovenskú právnu úpravu zákona o PZP a preto náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je možné stotožniť s náhradou škody podľa § 415 a nasl. Občianskeho zákonníka. K rozsudku NSSR z 31.7.2017 sp. zn. 6 MCdo/1/2016 uviedol, že v prevažnej miere iba cituje závery ústavného súdu v konaní III ÚS 666/2016, je nezákonný a v rozpore s princípom právnej istoty. K uzneseniu ÚSSR z 16.12.2015 sp. zn. III ÚS 666/2016 uviedol, že ústavný súd v ňom iba dospel k záveru, že riešenie otázky nebolo ústavne konformné, čo neznamená, že aj správne, čo ani neprináleží ústavnému súdu hodnotiť. Z uvedených dôvodov sú tieto rozhodnutia na danú vec neaplikovateľné. Požadovaná nemajetková ujma je neprimerane vysoká, poukázal na rozhodnutie NSSR z 7.12.2009 sp. zn. 3Cdo/292/2009, ktorým súd priznal manželke za smrť manžela 6638,78 eur, že pri rozhodovaní je potrebné aplikovať princíp proporcionality a poukázal na rozsudok Okresného súdu T. z 5.5.2015 sp. zn. 9C/96/2013, ktorým súd priznal dcére za smrť matky, na ktorú bola odkázaná 10000 eur a musela byť zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov a matke za smrť dcéry 7000 eur a rozsudok Okresného súdu N. Y. sp. zn. 4C/130/2009, ktorým súd priznal 10000 eur s tým, že súd musí zohľadniť všetky aspekty zásahu do rodinného života žalobcov s ohľadom na ich vek. Navrhol preto, aby s ním súd nekonal, pretože nie je stranou sporu a resp. aby žalobu zamietol. Navrhol pripojiť trestný spis sp. zn. 4T/78/2018 a pripojil rozhodnutia súdov.

6. Žalobcovia v replike namietali, že žalobu podali prostredníctvom elektronického formulára, ku ktorému z technických príčin nepripojili prílohou - žalobu, ktorú pripojili k doplneniu žaloby 1.10.2019. Skutočnosť podľa § 132 ods. 1 CSP preto doplnili v lehote 10 dní a táto obrana právneho predchodcu žalovaného 3/ nie je dôvodná. Keďže ide o majetkové právo podľa § 13 OZ, ohľadom ktorého nie je stanovená iná premlčacia doba ako všeobecná a žalobu nepodali po 30.9.2019, nárok si uplatnili riade a včas. Typická obranu žalovaného 3/ v namietanom nedostatku pasívnej vecnej legitímácie je prekonaná, žalovaným 3/ označené rozhodnutia sú ojedinelé, pretože ÚS SR v uznesení z 29.4.2015 sp. zn. I ÚS 206/2015 a 16.12.2015 sp. zn. III. ÚS 645/2015 potvrdil, že poisťovateľ je pasívne vecne legitimovaný vo veci náhrady nemajetkovej ujmy. Výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy je predmetom voľnej úvahy súdu, pretože zákon nestanovuje ani rámcové čiastky pre odškodnenie nemajetkovej ujmy, je primeraná a dostatočne odôvodnená.

7. Žalovaní 1/ a 2 sa k replika v súdom určenej lehote nevyjadrili.

8. Právny predchodca žalovaného 3/ v duplike namietal, že podanie žalobcov nie je možné považovať za žalobu a jej doplnenie, pretože prvé podanie je zmätočné a nie je z neho zrejmé, čoho sa žalobcovia domáhajú, doplnenie žaloby bolo vyhotovené až 1.10.2019 a preto si nárok proti neuplatnili do 30.9.2019 a je premlčaný podľa § 106 ods. 1 a 2 OZ.

9. Žalovaný 1/ v ospravedlnení z pojednávania zo dňa 11.9.2020 namietal, že nebol v čase nehody držiteľom a vlastníkom vozidla, pretože žalovanému 2/ zaplatil všetky splátky kúpnej ceny a vozidlo na neho iba nebolo prepísané a preto by mal znášať všetky následky v súvislosti s touto nemajetkovou ujmovou iba on.

10. Súd rozhodol, že dňa 14.9.2020 bude podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pojednávať bez prítomnosti žalovaného 1/ a žalobkýň 2/ a 3/.

11. Právny zástupca žalobcov na uvedenom pojednávaní na podanej žalobe trval, s odôvodnením, že žalovaný 1/, ktorý bol vodičom uznal svoju vinu, majiteľom vozidla bol žalovaný 2/, čo uviedol v trestnom konaní a preto bol jeho prevádzateľom a za ujmu zodpovedá objektívne a s právnym predchodcom žalovaného 3/ malo vozidlo uzavreté povinné zmluvné poistenie. Žalobcovia sa mohli stať v budúcnosti hmotne závislí od syna, žalovaný 1/ sa im neospravedlnil, nenahradil ich ujmu a že je bezpredmetné aké sú majetkové pomery žalovaných 1/ a 2/, pretože plniť bude právny predchodca žalovaného 3/.

12. Právny zástupca žalovaného 2/ na uvedenom pojednávaní rovnako namietal, že žalovaný 2/ nebol v čase nehody prevádzateľom osobného motorového vozidla, pretože ho predal žalovanému 1/ a ten mu zaplatil kúpnu cenu, bol iba jeho držiteľom, pretože neprišlo k prepisu vozidla na ODI, že vozidlo bolo v dobrom technickom stave, bolo poistené, zo žaloby nie je zrejmé, aké porušenie právnej povinnosti

mu kladú žalobcovia za vinu, že nehodu spoluzavinil aj zomretý, ktorý nebol osvetlený a boli tam aj iné aspekty a že vo vzťahu k zodpovednosti žalovaného 3/ je rozhodovacia prax nejednotná. Uviedol, že žalovaný 2/ sa k žalobe nevyjadril včas preto, že nie je znalý práva. Navrhol vypočuť žalovaného 1/ k zaplateniu kúpnej ceny. Nenamietal proti intenzite vzájomných vzťahov medzi žalobcami a U., veku a ani tomu, že táto nehoda zasiahla do duševnej sféry žalobcov, ale rovnako zasiahla aj do duševnej sféry žalovaného 1/ a spoluzavinil ju aj poškodený U..

13. Právny zástupca právneho predchodcu žalovaného 3/ na uvedenom pojednávaní trval na svojich námietkach voči žalobe, navrhol vypočuť žalovaného 1/ k jeho zavineniu a okolnostiam spáchania toho činu, nenamietal proti intenzite vzájomných vzťahov medzi žalobcami a U., veku, ale namietal proti tomu, že nehoda zasiahla do duševnej sféry žalobcov, pretože to nebolo preukázané, pričom rovnako zasiahla aj do duševnej sféry žalovaného 1/ a spoluzavinil ju aj poškodený U. a že majetkové pomery žalovaných 2/ a právneho predchodcu žalovaného 3/ sú podstatné.

14. Žalovaný 1/ následne písomne uviedol, že bol vlastníkom vozidla od 15.2.2016 na základe jeho prevzatia a zaplatenia kúpnej ceny 2100 eur, odvtedy ho používal iba on, ale formálny prevod odkladal a toto uviedol aj vo svojom výsluchu na polícii a z tohto dôvodu bolo vozidlo vrátené jemu a nie žalovanému 2/. Pripojil kúpno-predajnú zmluvu z 15.2.2016.

15. Právny zástupca žalobcov na ďalšom pojednávaní dňa 1.10.2020 namietal, že obrana žalovaných 1/ a 2/ je účelová a nebola uplatnená včas, výšku požadovanej nemajetkovej ujmy považoval za primeranú, pretože bolo preukázané, že žalobcom bolo zasiahnuté do ich práv, stratili schopnosť rozvíjať svoj vzťah s milovanou osobou, tešiť sa ďalej zo života, zodpovednosť žalovaného 1/ bola preukázaná v trestnom konaní, kde bolo preukázané, že neprispôsobil rýchlosť svojej jazdy, čom znemožnil, aby zabránil zrážke, svietil stretávacími svetlami, chodcov mohol vidieť aj skôr, úsek cesty poznal a preto mohol viesť v ako stave je, že tam nie sú chodníky a chodia po nej chodci, ide o chronického porušovateľa pravidiel cestnej premávky, v trestnom konaní neuvádzal, že bola znížená viditeľnosť, čo je v rozpore aj s metrologickým posudkom. Namietal, že zo strany poškodeného neboli porušené žiadne pravidlá cestnej premávky a tieto ani neboli v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody, príčinou nehody nebolo to, že neboli označení reflexnými prvkami, svietili si mobilmi, pričom túto obranu žalovaní neuplatnili riadne a včas.

16. Žalovaný 1/ na uvedenom pojednávaní uviedol, že uznáva svoju vinu, ale nie z dôvodov ako tvrdia žalobcovia, pričom k žalobe sa písomne nevyjadril, pretože mal zdravotné problémy a chcel sa vyjadriť na pojednávaní.

17. Právny zástupca žalovaného 2/ na uvedenom pojednávaní uviedol, že každému je ľúto toho, čo sa stalo, ale otázka zodpovednosti musí byť riadne preukázaná a zdôvodnená. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný 2/ nebol vlastníkom, držiteľom a ani prevádzkovateľom vozidla a preto nie je pasívne vecne legitimovaný, žaloba nie je proti nemu dôvodná a navrhol ju zamietnuť. Pri rozhodovaní o výške náhrady požadoval, aby súd zohľadnil zavinenie žalovaných, spoluzavinenie poškodených, ktoré bolo preukázané a poukázal na iné rozhodnutia českých súdov, ktoré v takýchto prípadoch priznávajú náhradu 9630 eur alebo belgických, ktoré priznávajú 12500 eur.

18. Právny zástupca právneho predchodcu žalovaného 3/ na uvedenom pojednávaní trval na tom, že žaloba nebola podaná proti nemu riadne a včas, nárok je preto premĺčaný, on nie je pasívne vecne legitimovaný, výška požadovanej náhrady nie je primeraná a preto navrhol žalobu proti nemu zamietnuť. Spoluzavinenie nenamietal skôr, pretože to vyplynulo až z dokazovania vykonaného na pojednávaní a nevyplývalo mu to z dôkazov pripojených k žalobe. Uviedol, že na vyjadrenie žalovaného 1/ na pojednávaní je potrebné prihliadnuť tak ako aj na to, že chodci neboli riadne osvetlení, nemali reflexné prvky a išli po zlej strane vozovky. Poukázal na nepriaznivé majetkové pomery žalovaného 1/ a vyjadril ľútosť nad tým, čo sa stalo.

19. Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie rozhodol o žalobe v poradí prvým rozsudkom zo dňa 22.10.2022 č.k. 10C/80/2019-177 tak, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 5 000 eur, žalobkyni 2/ sumu 5 000 eur a žalobkyni 3/ sumu 2 500 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku tak, že plnením jedeného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného plniť voči žalobcom, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcom 1/ až 3/ priznal proti žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

20. Súd tak rozhodol po posúdení podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán sporu a vykonaní dokazovania výsluchom žalobcov 1/ až 3/ a žalovaného 1/, oboznámení listín, ktoré predložili strany sporu a z pripojeného trestného spisu zápisnice o výsluchu M. U., žalovaného X/, Y. J., T. F., I. J., K. R. U., doc. K. Y. Y., znaleckého posudok doc. Ing. Miroslava Mokrého, metrologického posudku SHMU, znaleckého posudku MUDr. Rastislava Rozborila, MUDr. Ivana Závodného a Ing. Jozefa Veverku, kúpnej zmluvy, evidenčnej karty vozidla mal za preukázané, že žalobcom vznikla úmrtím ich syna a brata U. nemajetková ujma, za ktorú zodpovedajú všetci žalovaní a to žalovaný 1/ ako vodič osobného motorového vozidla, pôvodca zásahu, ktorý porušením viacerých ustanovení cestného zákona zapríčinil dopravnú nehodu, pri ktorej zomrel syn žalobcov 1/ a 2/ a brat žalobkyne 3/ U., žalovaný 2/ ako prevádzateľ osobného motorového vozidla, pretože súd jeho obranu považoval za oneskorenú a vzhľadom na jeho tvrdenia v trestnom konaní aj tendenčnú a rozpornú a aj právny predchodca žalovaného 3/, pretože osobné motorové vozidlo malo u neho uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu. Pri rozhodovaní o výške jej náhrady zohľadnil to, že poškodený U. rovnako porušil ustanovenia cestného zákona tým, že nešiel so svojim kamarátom po ľavej krajnici a nemali na sebe reflexný bezpečnostný a preto sa na vzniku ujmy spolupodieľal a táto bola v príčinnej súvislosti s jeho konaním. Námietku premlčania vznesenú právnym predchodcom žalovaného 3/ nepovažoval za dôvodnú.

21. Proti rozsudku v zamietajúcej časti podali odvolanie žalobcovia a vo vyhovujúcej časti žalovaný 2/ a preto rozsudok nadobudol právoplatnosť iba vo vyhovujúcej časti proti žalovanému 1/ a právnemu predchodcovi žalovaného 3/.

22. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie uznesením zo dňa 18.8.2021 č.k. 25Co/37/2021-248 zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie, pretože sa nestotožnil s tým, že žalovaný 1/ zodpovedá ako vodič, pretože z vykonaného dokazovania a to kúpnopredajnej zmluvy vyplýva, že žalovaný 2/ nebol v čase dopravnej nehody prevádzateľom osobného motorového vozidla, vyhodnotenie tejto zmluvy a vyjadrenia strán o prechode vlastníckeho práva ako účelového bolo preto nesprávne a nezodpovedalo zistenému skutkovému stavu a preto žalovaný 2/ nie je v spore pasívne vecne legitimovaný. Inak sa stotožnil so záverom o aktívnej a pasívnej vecnej legitimácii. Okrem toho z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné zistiť, akú výšku nemajetkovej ujmy súd prvej inštancie považoval ako základ za primeranú a či vôbec prihliadol na zavinenie poškodeného. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie iba v časti spoluzavinenia poškodeného, voľnou úvahou určiť výšku nemajetkovej ujmy a z nej po určení miery zavinenia poškodeného vypočítať nemajetkovú ujmu a v novom rozhodnutí rozhodnúť o náhrade trov odvolacieho konania. Odvolanie žalovaného čo do trov konania nepovažoval za dôvodné, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo v tejto časti správne zdôvodnené a uvedená problematika dávno jednotne vyriešená.

23. Strany sporu po výzve súdu zaslanej im spolu s uznesením odvolacieho súdu neuviedli v určenej lehote žiadne skutočnosti a ani dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

24. Žalobcovia po oboznámení s tým, že žalovaný 1/ po začatí konania dňa 3.8.2021 zomrel a dedičské konanie po ňom bolo právoplatne zastavené pre jeho nemajetnosť, vzali žalobu proti nemu späť, pričom žalovaní 2/, právny predchodca žalovaného 3/ a ani žalovaný 3/ proti späťvzatiu nenamietali.

25. Po začatí konania prišlo predaju podniku podľa § 476 ods. 1 Obchodného zákonníka k prevodu práv a povinností, o ktorých sa koná podľa § 80 ods. 1 CSP z právneho predchodcu žalovaného 3/ GSK Financial a.s. predtým podnikajúceho pod obchodným menom Generali Poist'ovňa a.s. na žalovaného 3/ a preto súd uznesením zo dňa 21.4.2022 č.k. 10C/80/2019-346 rozhodol, že na miesto právneho predchodcu žalovaného 3/ vstupuje žalovaný 3/.

26. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní dňa 23.5.2022 na podanej žalobe trval a predložil súdu rozhodnutia súdov, v ktorých konštatovali, že iba porušenie právnej povinnosti chodca nestačí, pretože musí byť preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením ich právnej povinnosti a vznikom ujmy. Aj znalec Veverka uviedol, že chodci nemali možnosť zrážke zabrániť a ani znalci z odboru dopravy nepovažujú pohyb chodca po nesprávnej strane vozovky za príčinu dopravnej nehody.

27. Právny zástupca žalovaného 2/ na uvedenom pojednávaní uviedol, že vzhľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý sa stotožnil s jeho obranou, že nebol pasívne vecne legitimovaný, pretože nebol prevádzkovateľom vozidla. Navrhol preto žalobu proti nemu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

28. Právny zástupca žalovaného 3/ na pojednávaní uviedol, že proti výške priznaných súdom nenamietali a keďže odvolací súd výšku priznanej sumy nespochybnil navrhol žalobu v zostávajúcej časti zamietnuť a namietal proti tomu, že chodci sa po ceste pohybovali v rozpore so zákonom a spoluzavinenie poškodeného bolo viac ako 30 %

29. Súd opäť posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a vykonal dokazovanie znaleckým posudkom Ing. Jozef Veverka č. 135/2016 a tak mal za preukázané nasledovné skutočnosti:

30. Z uznesenia vyšetrovateľa ORPZ zo dňa 29.12.2017 ČVS: ORP-1557/1-VYS-NR-2016 GL vyplýva, že žalovaný 1/ bol stíhaný ako obvinený pre prečin usmrtenia, pretože dňa 30.9.2016 o 20.42 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. U. S., EČ: XXX DU na ceste K./1647 v smere od obce Y. na obec V., v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke sa však nevenoval vedeniu svojho vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke a zároveň v rozpore s ustanovením § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke neprispôsobil rýchlosť poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a nejazdil primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlá na vzdialenosť, na ktorú mal vzhľad, následkom čoho zozadu narazil pravou prednou časťou vozidla do chodca U. M. a M. U., idúcich po pravej strane cesty smerom na obec V., nárazom chodca U. M. odhodilo mimo cestu vpravo do poľa, pričom mu následkom nárazu bolo spôsobené zmliaždenie krčnej miechy pri zlomenine prvého a druhého krčného stavca, ktoré bezprostredne viedli k mozgovej smrti U. M. a u chodca M. U. ku vzniku hematómu na nohe s edémom bez práceneschopnosti a liečenia, vozidlo po náraze vyšlo z mimo cestu vľavo do poľa, kde vodič po zastavení zacúval s vozidlom späť k miestu nehody a zostal stáť, požitie alkoholu nebolo zistené ani u jedného z účastníkov dopravenej nehody.

31. Zo zápisnice o výsluchu M. U. z trestného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/178/2018, ktorý mal súd prvej inštancie pripojený, vyplýva, že do obce Y. išli dňa 30.9.2016 o 18.15 hod. pešo, išli do krčmy, kde si dali obaja jedno malé 10 stupňové pivo a o 20.00 odtiaľ odišli. Domov išli po pravej strane cesty, on mal oblečenú šedo modrú mikinu a tepláky a čierne tenisky a U. čierno červenú kockovú košeľu, čierne tepláky a čierne tenisky. Nemali reflexné prvky. Svietili si svojimi dvoma mobilmi. On si svietil aplikáciou, s dosahom cca 5 m, U. nevie ako si svietil. Išli po krajnici vozovky, rozprávali sa, na chvíľku prestali a keď počul prichádzať vozidlo, ktoré viedol žalovaný 1/ otočil sa, vozidlo išlo veľkou rýchlosťou a slabou mu svietili svetlá. L. U. ku krajnici, ale aj tak ich vozidlo zachytilo. Kým U. oživovali, on im svietil mobilom. Zo zápisnice o výsluchu žalovaného 1/ vyplýva, že dňa 30.9.2016 išiel s uvedeným osobným motorovým vozidlom, ktoré mal pol roka zverené do užívania od žalovaného 2/ po ceste, vedľa neho sedel Y. J., bola dosť veľká tma, išiel 80-90 km/hod. keď na ceste v poslednej chvíli zbadal dve osoby, tieto neboli osvetlené a ani nesvietili mobilnými telefónmi. On diaľkovými svetlami nesvietil, pretože vyšiel spoza zákruty. Zo zápisnice o výsluchu žalovaného 2/ vyplýva, že bol majiteľom vozidla, vozidlo mal od februára 2016 v užívaní žalovaný 1/ a to s jeho súhlasom a od neho sa dozvedel o dopravnej nehode. Vozidlo bolo v dobrom technickom stave a bolo poistené. Zo zápisnice o výsluchu Y. J. vyplýva, že pred obcou V. zbadal na ceste pred nimi na poslednú chvíľu nejaké dve postavy, ktoré ako by sa vynorili z tmy, vtedy zakričal „pozor“, ale v tom istom momente žalovaný 1/ strhol volant smerom do role. Obaja chodci boli tmavo oblečení, ani jeden nemal reflexné prvky, išli po zlej strane cesty. Nevidel, že by si svietili mobilmi. Nevedel si vysvetliť, prečo z cesty neustúpili, keď počuli motor auta, alebo videli svetlá. Zo zápisnice o výpovedi T. F. vyplýva, že išiel za uvedeným vozidlom so svojim vozidlom asi rýchlosťou 50 km/hod., lebo je tam úzka a rozbitá cesta, keď ho zastavil mladík s tým, že jeho kamaráta zrazilo auto. Obaja chodci bolo tmavo oblečení a nevidel, že by mali reflexné prvky. Zo znaleckého posudku doc. K. Y. Y. PhD. vyplýva, že v mobilnom telefóne zn. Samusng nebola nainštalovaná baterka a zn. Asusu bola nainštalovaná baterka a zo zápisnice o jeho výpovedi vyplýva, že osvetlenie LED je u mobilného telefónu zapnuté spravidla na krátku dobu a svietivosť je nastavená tak, aby za tmy príliš nežiaril a za denného svetla, aby bol čitateľný. Zo znaleckého posudku znalca Ing. Jozefa Veverku a zo zápisnice o jeho výpovedi vyplýva, že kolízna situácia vznikla pohybom chodcov v rozpore s ustanovením § 52 zákona č. 8/2009 Z.z., t.j. - chôdzou po pravom okraji vozovky a pohybom na vozovke za zníženej

viditeľnosti bez toho, aby mali na sebe viditeľne umiestnené reflexné prvky alebo oblečený reflexný bezpečnostný odev pri oboch alternatívach popísaného stavu (osvetlení, resp. neosvetlení mobilom) - ak sa chodci pohybovali osvetlení mobilom, rýchlosťou jazdy vozidla 84 až 92 km/h./88 km/h. +-5 % a oneskorenou reakciou vodiča na ich prítomnosť na pravom okraji vozovky, lebo pri rýchlosti jazdy primeranej vzdialenosti rozhľadu vodiča 67 až 69 km/hod. a včasnej reakcii vodiča - vodič mal možnosť sa chodcom vyhnúť vľavo. Zo zápisnice o výsluchu Jozefa Veverku vyplýva, že sa nevedel vyjadriť, či chodci svietili mobilmi, že mobil poškodeného sa na mieste nehody nenašiel, ak by žalovaný 1/ jazdil s rozsvietenými diaľkovými svetlami mohol chodcov uvidieť na väčšiu vzdialenosť, pričom mu v tom nič nebránilo. Zo znaleckého posudku MUDr. Rastislava Rozborila a MUDr. Ivana Závodného vyplýva, že U. M. nebol pod vplyvom alkoholu. Z metrologického posudku SHMU vyplýva, že dňa 30.9.2016 nastal súmrak o 20:09 hod. a po ňom začala noc. Z evidenčnej karty žalovaného 1/ vyplýva, že má 23 záznamov.

32. Z trestného rozkazu Okresného súdu Nitra z 11.2.2019 sp.zn. 4T/178/2018 vyplýva, že žalovaný 1/ dňa 30.9.2016 o 20.42 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. U. S., EČ: XXX DU na ceste K./1647 v smere od obec Y. na obec V., pričom sa v rozpore s § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke nevenoval vedeniu svojho vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a zároveň v rozpore s ustanovením § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke neprispôbil rýchlosť poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a nejazdil primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlá na vzdialenosť, na ktorú mal rozhľad, následkom čoho zozadu narazil pravou prednou časťou vozidla do chodca U. M. a M. U., idúcich po pravej strane cesty smerom na obec V., nárazom chodca U. M. odhodilo mimo cestu vpravo do poľa, pričom mu následkom nárazu bolo spôsobené zmliaždenie krčnej miechy pri zlomenine prvého a druhého krčného stavca, ktoré bezprostredne viedli k mozgovej smrti U. M. a u chodca M. Vargu ku vzniku hematómu na nohe s edémom bez práceneschopnosti a liečenia. Žalovaný 1/ teda inému z nebanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia za čo sa odsúdil na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom a bol mu uložený trest zákazu činnosti v trvaní 3 rokov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 2.3.2019.

33. V konaní nebolo sporné, že osobné motorové vozidlo, ktoré viedol žalovaný 1/ malo uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu u žalovaného 3/.

34. Z vyjadrenia žalobcu 1/ na pojednávaní vyplýva, že mal so synom veľmi dobrý vzťah, boli kamaráti, bol to slušný a poslušný chlapec, neboli s ním žiadne problémy. Začal chodiť na internát, mal veľa kamarátov. Jeho izba zostala pre nich ako svätyňa. Od jeho smrti nič neoslavujú, lebo nemajú čo. S manželkou mal syn tiež veľmi dobrý vzťah, o všetkom sa rozprávali, manželka to zle znáša, vyčíta si, že mu dovoľia ísť von, ale toto niekto nečakal, často pripomína Viktora aj dcére a plače. Dcéra sa uzavrela do seba, nechce sa o tom rozprávať, aj zapáliť sviečku mu chodí sama. Odbornú pomoc nevyhľadali. Manželka si to odtrpela. Syn po tej ceste chodil často, vedel ako sa má správať na ceste a až taká tma nebola. Poučil ho, že má chodiť po ľavej strane cesty, ale vie, že išiel po pravej a aj o tom, že má mať bezpečnostné prvky, zvykol nosiť krikľavé tričká a myslí si, že mal aj také oblečené, zvykol si aj svietiť mobilným telefónom. Nehoda sa stala v sobotu. Do vedľajšej dediny chodil na kofolu, nevie o tom, že by tam šiel na pivo a dal si ho. Namietal, že žalovaný 1/ sa im neospravedlnil a ani nijako nenahradil ich ujmu a ani škodu. Z vyjadrenia žalobkyne 2/ vyplýva, že U. bol jej prvorozené dieťa, bol to jej život, videla sa v ňom, boli ako kamaráti, jeho smrťou všetko pre ňu stratilo zmysel, už nežijú, iba živoria, na Vianoce utekajú z domu, nič neoslavujú. Viktor bol šikovný, nadaný, mal veľa plánov, kamarátov, ktorí mu chodia na hrob a jedeného dňa to skončilo. Dobré sa učil, jeho učiteľka nevie na neho zabudnúť. Doposiaľ má plnú skriňu jeho oblečenia, nevie sa ničoho vzdať. Pred jeho smrťou nepracovala, potom sa musela zamestnať, ale v práci robila s matkou jeho najlepšieho kamaráta, ktorá o ňom často hovorila a preto musela zmeniť zamestnanie. Teraz robí na internáte, ale aj tam zle znáša, keď vidí chlapcov v jeho veku. Psychológka nenavštívila, vyrovnáva sa s tým sama, ale ani s odstupom času sa na jej prežívaní nič nezmenilo. Najviac bude podľa nej poznačená ich dcéra, ktorá sa zmenila, zostala chladná, po nociach chodí na cintorín. Mali medzi sebou dobré, kamarátske vzťahy, bol pre ňu veľký brat. Odvtedy ju nikam nechce pustiť, lebo sa o ňu bojí. Syn po tej ceste chodil často, je prehľadná a chodí po nej málo áut. Mala o neho strach tak ako každá matka. Vedel, že má mať reflexné prvky, poučila ho o tom, okrem toho jej tvrdil, že si svieti mobilom a to povedal aj chlapec, ktorý išiel s ním. Oblečené mal čierne rifle, bledé tričko a červeno čiernu košeľu. Chodieval do vedľajšej dediny na kofolu, nikdy nepil pivo. Z vyjadrenia

žalobkyne 3/ vyplýva, že mala 10 rokov, keď U. zomrel, mali vlastné izby, ale stále sa spolu hrávali, chodili spolu von, hrali sa na počítači. Viac sa uzavrela do seba, býva doma, v škole jej vadí, keď sa o U. rozprávajú, cez sviatky chodievajú preč, pretože doma im ho všetko pripomína. Aj ona chodievala do vedľajšej dediny na ihrisko, vedela, že U. išiel do krčmy, ale nevidela ho piť pivo. Mobil vždy nosil pri sebe a zvykol si ním svietiť. Poučala ho o tom, že chodec má chodiť po ľavej strane cesty a vie, že išiel po pravej strane.

35. Z vyjadrenia žalovaného 1/ na pojednávaní vyplýva, že U. bol celý v čiernom, že je pravda, že sa rodičom neospravedlnil, ale polícia mu poradila, aby zostal sedieť v aute, pretože tam boli z televízie, že vozidlo kúpil od žalovaného 2/ a aj mu zaplatil dohodnutú kúpnu cenu, ale k prepisu z dôvodov na jeho strane neprišlo, vozidlo bolo v čase kúpy v 100 % stave, svetlá boli v poriadku a poistené. Išiel rýchlosťou 87 km/hod., plynulo s ostatnými vozidlami. Bola akoby hmla, zhoršená viditeľnosť, chodcov uvidel 2-3 sekundy pred zrážkou, išli po strede cesty a až potom ku krajnici na jeho stranu, pričom mali ísť po ľavej strane cesty. Nevidel, že by si svietili mobilmi. Pokúšal sa zrážke zabrániť a asi by jej zabránil keby išiel rýchlosťou 30 km/hod. mal zapnuté tlmené svetlá, keď prešlo auto zapol diaľkové a prišlo k zrážke. Chodil tou cestou často, vedel, že tam nie sú chodníky. Je mu ľúto toho, čo sa stalo, bol to mladý chlapec, nikto im ho už nevráti. Po nehode to ťažko prežíval. Má vážne zdravotné problémy, rakovinu 4 stupňa, pred sebou 2-3 mesiace života, je práceneschopný má dávky 158 eur mesačne, zatiaľ nemá invalidný dôchodok, podporujú ho sestra a brat. Tvrdenia do zápisnice v trestnom konaní napísal vyšetrovateľ s odôvodnením, že pokiaľ vozidlo nebolo prepísané má ho len v užívaní. Zmluvu nepredložil, pretože ju nikto nepýtal. Poistku platil on tak, že bola zahrnutá v kúpnej cene, vozidlo bolo po nehode zničené, rozobraté diely si nechal jeho veriteľ. Z vyjadrenia žalovaného 2/ vyplýva, že vyšetrovateľovi povedal, že je majiteľom vozidla a že ho žalovaný 1/ mal v užívaní. Potvrdil, že podpis v kúpnej zmluve je jeho, že kúpna cena sa platila tak, ako je v nej uvedené a uviedol, že zmluvu nepredložil, pretože ju nikto nežiadal. hovoril to aj vyšetrovateľovi, ale ten vychádzal z údajov v technickom preukaze a zápisnicu podpísal, pretože vyšetrovateľ mu povedal, že je to z trestnoprávneho hľadiska jedno. Náhradu škody nežiadal, pretože kúpna cena bola zaplatená.

36. Z kúpno predajnej zmluvy zo dňa 15.2.2016 vyplýva, že žalovaný 2/ ako predávajúci a žalovaný 1/ ako kupujúci uzavreli zmluvu, predmetom ktorej bol predaj predmetného osobného motorového vozidla za kúpnu cenu 2100 eur, ktorú mal žalovaný 1/ zaplatiť žalovanému 2/ v splátkach podľa splátkového kalendára dňa 15.2.2016 sumu 700 eur, dňa 15.3.2016 sumu 500 eur, dňa 15.4.2016 sumu 500 eur a dňa 15.5.2016 sumu 400 eur, pri každej sume je v časti prevzal Ing. J. podpis. V zmluve je uvedené, že vozidlo je v dobrom technickom stave a poistené PZP a že vlastnícke právo k vozidlu prechádza na kupujúceho momentom úplného zaplatenia kúpnej ceny a že on je povinný v evidencii vykonať prepis vozidla.

37. Súd takto zistený skutkový stav posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov.

38. Podľa čl. 1 ods. 2 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“), Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

39. Podľa hlavy I čl. 8 od. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 4.11.1950, ktorý Československá federatívna republika ratifikovala 19.3.1992 a pre Slovenskú republiku sa stal záväzný 1.1.1993 právo na rešpektovanie rodinného, súkromného života, obydlia a korešpondencie.

40. Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

41. Podľa čl. 41 ods. 1 Ústavy, manželstvo je jedinečný zväzok medzi mužom a ženou. Slovenská republika manželstvo všestranne chráni a napomáha jeho dobro. Manželstvo, rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona. Zaručuje sa osobitná ochrana detí a mladistvých.

42. Podľa čl. 1 a 3 základných zásad zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine. (ďalej len „zákon o rodine“), Manželstvo je zväzkom muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobro. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí. (čl. 1) Rodina založená manželstvom je základnou bunkou

spoločnosti. Spoločnosť všetky formy rodiny všestranne chráni. (čl. 2) Rodičovstvo je spoločnosťou mimoriadne uznávaným poslaním ženy a muža. Spoločnosť uznáva, že pre všestranný a harmonický vývin dieťaťa je najvhodnejšie stabilné prostredie rodiny tvorenej otcom a matkou dieťaťa. Spoločnosť poskytuje rodičovstvu nielen svoju ochranu, ale aj potrebnú starostlivosť, najmä hmotnou podporou rodičov a pomocou pri výkone rodičovských práv a povinností. (čl. 3)

43. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

44. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

45. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu.

46. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

47. Podľa § 112 ods. 1 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

48. Podľa § 193 veta tretia CSP, je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

49. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

50. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

51. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

52. Podľa § 13 zákona č. 381/2001 Z.z., ak má poistený proti poškodenému alebo inej osobe právo na vrátenie vyplatennej sumy, na jej zníženie alebo na zastavenie jej výplaty, prechádza toto právo na poisťovateľa, ak za poisteného túto sumu zaplatil alebo ju za neho vypláca.

53. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

54. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

55. Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

56. Predmetom konania je po zrušení v poradí prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie a späťvzatí zvyšnej časti žaloby proti žalovanému 1/ žaloba žalobcov proti žalovanému 2/ v celom rozsahu a žaloba žalobcu 1/ proti žalovanému 3/ v rozsahu 25 000 eur, žaloba žalobkyne 2/ proti žalovanému 3/ v rozsahu 25 000 eur a žaloba žalobkyne 3/ proti žalovanému 3/ v rozsahu 27 500 eur.

57. V konaní bolo právoplatným trestným rozkazom preukázané, že žalovaný 1/ viedol dňa 30.9.2016 osobné motorové vozidlo ako vodič tak, že porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej zahynul syn žalobcov 1/ a 2/ a brat žalobkyne 3/. Žalovaný 1/ týmto svojim konaním spôsobil inému z nebanlivosti smrť a keďže čin spáchal závažnejším spôsobom konania porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, spáchal prečin usmrtienia, za čo bol právoplatne odsúdený. Súd je uvedeným rozhodnutím o vine žalovaného 1/ viazaný podľa § 193 veta tretia CSP a preto akékoľvek jeho námietky ohľadne jeho nezavinenia nie sú dôvodné. V konaní nebolo sporé a aj bolo výsluchmi žalobcov preukázané, že žalovaný 1/ týmto svojim protiprávnym konaním neoprávnene zasiahol do práva žalobcov na ochranu ich súkromia a práva na rodinný život podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, narušil celistvosť a integrita celej ich rodiny a ujma, ktorá im spôsobil je trvalá a neodstrániteľná, pretože ochudobnenie žalobcov, ktorí stratili člena svojej rodiny je v citovej oblasti nenapraviteľné a permanentné a preto sú žalobcovia v spore o ochranu ich osobnosti aktívne vecne legitimovaní.

58. Žalobcovia vzali žalobu proti žalovanému 1/ v priebehu konania vo zvyšnej časti späť a žalovaní 2/ a 3/ a ani právny nástupca žalovaného 3/ proti späťvzatiu nenamietali, súd konanie v späťvzatej časti podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončilo a zodpovednosťou žalovaného 1/ sa ďalej nezaoberal.

59. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého z vykonaného dokazovania a to kúpnopredajnej zmluvy vyplýva, že žalovaný 2/ nebol v čase dopravnej nehody prevádzateľom osobného motorového vozidla, vyhodnotenie tejto zmluvy a vyjadrení strán o prechode vlastníckeho práva ako účelového súdom prvej inštancie nebolo správne a nezodpovedalo zistenému skutkovému stavu a preto zodpovednosť žalovaného 2/ podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je daná a žalovaný 2/ nie je pasívne vecne legitimovaný a preto žalobu proti nemu v celom rozsahu zamietol.

60. V konaní nebolo sporé, že predmetné osobné motorové vozidlo malo uzavreté povinné zmluvné poistenia u právneho predchodcu žalovaného 3/, ale bolo sporé, či je daná zodpovednosť žalovaného 3/ podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z.. Uvedená otázka bola predmetom viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR, Súdneho dvora EÚ. Súdny dvor EÚ v rozsudku zo dňa 24.10.2013 Haasová C-22/12 vo veci prejudiciálnej otázky rozhodol, že povinné zmluvné poistenie má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode. Rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR sa najskôr prikláňala k názoru, že tieto nároky pozostalých nie sú zahrnuté do zákonného poistného krytia tak ako vyplýva aj z rozhodnutia zo dňa 31.3.2016 sp. zn. 3 Cdo 301/2012 <<http://merit.slv.cz/3Cdo301/2012>>. Ústavný súd SR sa otázkami, ktoré sú podstatné aj pre posúdenie predmetnej veci zaoberal v rozhodnutiach zo dňa 29.4.2015 sp. zn. I. ÚS 206/2015 <<http://merit.slv.cz/I.US206/2015>>, zo dňa 16.12.2015 sp. zn. III. ÚS 646/2015 <<http://merit.slv.cz/III.US646/2015>>, zo dňa 16.12.2015 sp. zn. III. ÚS 645/2015 <<http://merit.slv.cz/III.US645/2015>>, zo dňa 17.8.2016 sp. zn. I. ÚS 474/2016 <<http://merit.slv.cz/I.US474/2016>> a zo dňa 11.10.2016 sp. zn. III. ÚS 666/2016 <<http://merit.slv.cz/III.US666/2016>>, v ktorých dospel k záveru, že extenzívny výklad pojmu „škoda“ použitý v zákone o povinnom zmluvnom poistení nie je aplikáciou práva contra legem, ale ide o zaužívané výkladové postupy a rešpektovanie súvislostí dotknutých právnych inštitútov a kategórií, ktoré umožňuje zmysluplne zahrnúť pod zákonnú terminológiu aj nemajetkovú (imateriálnu) ujmu aprobovanú in abstracto v ustanoveniach Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti a takýto záver nie je prejavom svojvoľne vedúcej k ústavnej neudržateľnosti, pričom takýto široký výkladom pojmu § 4 PZP je ústavne aj konformný, ako aj eurokonformný. Následne aj Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Cdo 1361/2015 <<http://merit.slv.cz/8Cdo1361/2015>> dospel k opačnému názoru ako dovolacie senáty v skorších veciach. Uznesením zo dňa 26.6.2017 sp. zn. 8 Cdo 1361/2015 <<http://merit.slv.cz/8Cdo1361/2015>> preto postúpil vec podľa § 46 ods. 1 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> CSP na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu, ktorý po vyžiadaní vyjadrení strán sporu a stanovísk Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a Generálneho prokurátora Slovenskej republiky súladných s jeho názorom oznámil stranám sporu, že rozsudok vyhlási

21.9.2017. V uvedenej veci žalovaná však zobrala dovolanie späť a preto veľký senát konanie zastavil a vec neprejednal. K týmto právnym názorom sa hlási aj recentná judikatúra Najvyššieho súdu SR. Súd poukazuje na rozsudok zo dňa 31.7.2017 sp. zn. 6MCdo/1/2016, ktorý je na danú vec aplikovateľný, bez ohľadu na to, že s ním právny predchodca žalovaného 3/ nesúhlasil. Rovnaký právny názor vyplýva aj z recentnej rozhodovacej praxe odvolacích súdov v Slovenskej republike napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.3.2017 sp. zn. 5Co 133/2016, Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.11.2017 sp. zn. 9Co/8/2017 alebo Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15.3.2018 sp. zn. 3Co/10/2017 atď. Pretože nárok pozostalých po obetiach dopravných nehôd z titulu ich nemajetkovej ujmy, ktorá im bola spôsobená smrťou ich blízkych osôb je zahrnutý do zákonného poistného krytia o náhrade škody, sú pôvodné námietky právneho predchodcu žalovaného 3/ nedôvodné, žalovaný 3/ ako právny nástupca pôvodne žalovaného 3/ je pasívne vecne legitimovaný v tomto konaní.

61. Podľa § 15 ods.2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

62. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

63. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

64. Podľa § 122 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok.

65. Právny predchodca žalovaného 3/ vzniesol proti nároku žalobcov námietku premlčania, ktorú súd prvej inštancie už v prvom zrušenom rozhodnutí vyhodnotil ako nedôvodnú a pretože k zásahu do práv žalobcov prišlo dňa 30.9.2016, žalobcovia si tak svoje právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch mohli uplatniť prvý krát žalobou na súde podľa § 122 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka nasledujúci deň t.j. dňa 1.10.2016, od ktorého dňa im aj začala plynúť premlčacia doba, ktorá je podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročná a nie 2 ročná subjektívna alebo 3 ročná objektívna podľa § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ktorá by sa tak skončila dňa 1.10.2019. Čo sa tohto týka súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/194/2011, ktoré bolo publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí pod R 58/2014, ale aj ďalšie rozhodnutia NSSR sp. zn. 5Cdo/265/2009, sp. zn. 1Cdo/100/2009, sp. zn. 8Cdo/24/2017 a sp. zn. 8 Cdo/119/2017, ktoré vychádzajú z rovnakých právnych záverov. Žalobcovia podali žalobu na súde dňa 30.9.2019 a hoci žaloba nebola zrozumiteľná a ani úplná, smerovala proti všetkým žalovaným, bola bez výzvy súdu ju riadne doplnili a nezmenili dňa 1.10.2019 a preto si svoje právo uplatnili včas.

66. Podľa § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. (ods. 1) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (ods. 2) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. (ods. 3)

67. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., chodec je povinný používať predovšetkým chodník. Po chodníku sa chodí vpravo. Tam, kde chodník nie je alebo kde je neschodný, chodí sa po ľavej krajnici; tam, kde nie je krajnica alebo kde je krajnica neschodná, chodí sa čo najbližšie pri ľavom okraji vozovky. To platí aj pre chodca, ktorý nesie predmet, ktorým by mohol ohroziť premávku na chodníku alebo na krajnici.

68. Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z., chodci smú ísť po krajnici alebo po okraji vozovky najviac dvaja vedľa seba, ak tým najmä za zníženej viditeľnosti alebo za zvýšenej premávky neohrozia alebo neobmedzia cestnú premávku; to neplatí pre osoby, ktoré sa pohybujú po krajnici alebo po okraji vozovky na lyžiach, korčuľiach, kolobežke, skejtborde alebo na obdobnom športovom vybavení, ktoré sa môžu

pohybovať len v rade za sebou. Za zníženej viditeľnosti musí mať chodec idúci po krajnici alebo po okraji vozovky na sebe viditeľne umiestnené reflexné prvky alebo oblečený reflexný bezpečnostný odev.

69. V konaní nebolo sporné, že prípadné zadostučinenie žalobcom podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je dostatočné a preto je opodstatnené a spravodlivé priznať im materiálnu satisfakciu podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Aj keď je výška zadostučinenia v peniazoch predmetom voľnej úvahy súdu, táto sa musí opierať o celkom konkrétne a preskúmateľné hľadiská, ktoré žalobcovia označili rovnako, ako sú zadefinované napr. v náleze Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS/2844/14, ktorý vzhľadom porovnateľné právne tradície oboch štátov môže byť pre súd inšpiráciou. Podľa tohto rozhodnutia má súd pri rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy zohľadniť na strane poškodeného a) intenzitu vzťahu žalobcov a zomretého, b) vek zomretého, c) otázku hmotnej závislosti pozostalých na usmrtenej osobe, d) prípadné poskytnutie inej satisfakcie. Kvalita vzájomného vzťahu je však kľúčová. Pri zohľadnení veku zomretého sa odlišuje nakoľko je prežívaná strata novorodenca jeho rodičmi, strata rodiča jeho deťmi alebo strata osoby dôchodkového veku jeho vnúčatami. Dôležitú rolu hrá aj pocit zodpovednosti rodiča za svoje dieťa. Strata osoby, na ktorej je pozostalý existenčne závislý sa negatívne prejaví aj vo sfére osobnostného prežívania. Iná forma satisfakcie ako peňažná napr. ospravedlnenie zodpovednej osoby síce nemôže byť sama o sebe dostatočným dôvodom, jej poskytnutie a následne posúdenie jej významu však môže mať vplyv na zníženie peňažného plnenia. Okolnosti na strane osoby zodpovednej (pôvodca zásahu) sú a) postoj žalovaného (ľútosť, náhrada škody, ospravedlnenie), b) dopad do duševnej sféry pôvodcu zásahu, c) jeho majetkové pomery a d) miera zavinenia eventuálne miera spoluzavinenia usmrtenej osoby. Postoj pôvodu zásahu môže podstatným spôsobom ovplyvniť vnímanie ujmy pozostalými, vľúdne chovanie, ospravedlnenie, či prejavená ľútosť škodcu môže zmierniť dopady majetkovej ujmy, naopak jeho ľahostajnosť, arogancia, či vyjadrená bezcitnosť ju môže ešte prehĺbiť. Je nutné prihliadnuť tiež k majetkovým pomerom tak, aby bola daná možnosť uspokojenia priznaných nárokov. Pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je dôležitým aspektom to, aby jej výška odrážala všeobecne zdieľané predstavy o spravodlivosti.

70. V konaní nebolo sporné a aj bolo už pred prvým rozhodnutím súdu prvej inštancie, proti ktorým záverom odvolací súd nenamietal, preukázané, že medzi žalobcami a ich synom a bratom Viktorom bol intenzívny a harmonický vzájomný vzťah, ktorého kvalita ako súd už uviedol je rozhodujúcou pri rozhodovaní súdu o výške náhrady nemajetkovej ujmy. U. zomrel v mladom veku, na prahu dospelosti, keď mal celý život pred sebou. Žalobcom nebola poskytnutá žiadna taká satisfakcia, ktorá by bola spôsobilá zmierniť ich ujmu a hoci sa žalobcovia v súvislosti s jeho smrťou neliečili pre duševné ochorenie, pre rodičov niet väčšej bolesti ako prežiť vlastné dieťa a preto námietky žalovaného 3/ vo vzťahu k žalobcom 1/ a 2/ v tomto smere sú nepovažované za dôvodné. Žalobkyňa 3/, ktorá mala v čase smrti svojho brata 10 rokov, má však celý život pred sebou a môže si založiť svoju vlastnú rodinu a preto súd tieto námietky považoval za dôvodné pri určovaní výšky náhrady medzi žalobcami diferencoval. Žalobcovia neboli od svojho syna a brata finančne závislí, Viktor v čase svojej smrti ani nebol schopný sa samostatne živiť a preto ich finančná závislosť a to ani hypotetická nebola v konaní preukázaná. Žalovaný 1/ sa žalobcom neospravedlnil, nijakým spôsobom nenahradil ich ujmu, iba na poslednom vyjadril svoju ľútosť na tým čo sa stalo, ktoré vyjadrenie však súd nepovažoval za spôsobilé zmierniť žiaľ žalobcov. V konaní nebolo sporné, že smrť Viktora dopadla aj do duševnej sféry žalovaného 1/, prejavilo sa to na jeho negatívnom zdravotnom stave, ktorý bol voľným okom pozorovateľný aj počas súdneho pojednávania a viedol k jeho smrti počas konania. Rovnako nebolo sporé, že majetkové pomery žalovaného 1/ sú negatívne, čo napokon bolo preukázané aj rozhodnutím dedičského súdu, ktoré kritérium však už nie je rozhodujúce, pretože po späťvzatí žaloby proti žalovanému 1/ už nie je popri poisťovni žalovaný aj pôvodca zásahu.

71. Súd nespochybňuje, že primárnou príčinou vzniku dopravnej nehody bolo to, že žalovaný 1/ sa nevenoval vedeniu svojho vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, neprispôsobil rýchlosť poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a nejazdil primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlá na vzdialenosť, na ktorú mal rozhľad napokon záverom trestného súdu o jeho vine je súd viazaný podľa § 193 CSP. V civilnom konaní je však súd povinný posudzovať celý uplatnený nárok čo do jeho základu aj výšky bez viazanosti týmto trestným rozsudkom podľa § 3 CSP a preto je posúdenie prípadného spoluzavinenia je predmetom prieskumu civilného súdu. V konaní bola otázka prípadného spoluzavinenia usmrteného U. na ujme, ktorá vznikla žalobcom sporná, pričom odvolací súd vytýkal súdu prvej inštancie, že z jeho rozhodnutia nie je možné zistiť akú

výšku nemajetkovej ujmy súd považoval ako základ za primeranú a či vôbec prihliadol na zavinenie poškodeného a preto uložil súdu prvej inštancie v tomto smere doplniť dokazovanie. Strany sporu žiadne dokazovanie nenavrhli a preto súd ešte raz na pojednávaní oboznámil znalecký posudok znalca Ing. Jozefa Veverku č. 135/2016, z ktorého vyplýva, že kolízna situácia vznikla aj pohybom chodcov v rozpore s ustanovením § 52 zákona č. 8/2009 Z.z. t.j. po pravom okraji vozovky a bez použitia reflexných prvkov alebo odevu za zníženej viditeľnosti, čo nebolo sporné pri ich osvetlení ale aj neosvetlení mobilom, čo už sporné bolo. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by bol poškodený U. osvetlený, pretože hoci to tvrdil jeho kamarát M. U., U. mobil sa na mieste nehody nenašiel, nebol ani vybavený baterkou a ak by si aj U. svietil LED osvetlením toto je podľa znalca zapnuté len na krátku dobu a svietivosť je nastavená tak, aby za tmy príliš nežiaril a za denného svetla, aby bol čitateľný. Žalovaný 1/ ako vodič vozidla a aj Y. J. ktorý bol jeho spolujazdcom nepotvrdili, že by boli chodci osvetlení. Usmrtený U. tak porušil nie len svoju povinnosť podľa uvedeného zákonného ustanovenia a pre je jeho zodpovednosť daná podľa 420 Občianskeho zákonníka, ale aj svoju prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka. To, že chôdzu po pravom okraji vozovky, bez reflexných prvkov alebo odevu za zníženej viditeľnosti malo vplyv na vznik dopravnej nehody, pri ktorej utrpel také poškodenia zdravia na následky ktorého zomrel t.j. nevyhnutnú príčinnú súvislosť preukázal znalecký posudok znalca Ing. Jozefa Veverku v časti príčin vzniku dopravnej nehody. V danom prípade nesprávny pohyb chodcov a to aj usmrteného Viktora súd vyhodnotil ako jednu zo skutkových okolností, na ktorú prihliadol pri určovaní miery zavinenia, ktorý pomer ustálil na 30 % a účasti vodiča na 70 %. Súd poukazuje v tomto smere napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 20.3.2019 č.k. 5Co/154/2018-953, kde bola ustálená miera spoluzavinenia chodca na 30 % alebo na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/45/2020, kde bola miera spoluzavinenia ustálená na 25 %.

72. Rozhodnutie o výške nemajetkovej ujmy musí byť aj v súlade s princípom proporcionality a preto súd pri rozhodovaní o výške náhrady zohľadnil aj rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach a to napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2014 sp. zn. 12Co/89/2013 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=gezgg3zyhextembrgm>>, ktorým súd priznal každému z rodičov za smrť ich syna po 10 000 eur, kde bolo dovolanie odmietnuté v konaní sp. zn. 7Cdo/221/2014, rozsudok Krajského súdu v Nitre z 12. júla 2018 sp.zn. 9Co/372/2017, ktorým sú priznal rodičom náhradu každému vo výške 10000 eur a sestre vo výške 5000 eur, kde bolo dovolania odmietnuté v konaní sp. zn. 4Cdo/108/2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 11. októbra 2017 sp. zn. 2 Co 110/2017 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=gjrw6mjrgaxtembrg4>>, ktorým súd priznal matke za smrť dvoch synov 10000 eur a bratovi 8000 eur, kde bolo dovolanie odmietnuté v konaní sp. zn. 7Cdo/154/2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26.mája 2015 sp. zn. 20 Co 183/2014 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=njzwwxzsgaytizxsgbrw6xizrhzq>>, ktorým súd priznal každému z rodičov za smrť ich syna po 15 000 eur a súrodencovi 5000 eur, kde bolo dovolanie generálneho prokurátora odmietnuté v konaní pod sp. zn. 3CdoGp/1/2016.

73. Vzhľadom na uvedené rozhodnutia súd považoval za primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy každého z rodičov žalobcu 1/ a žalobkyne 2/ vo výške 15 000 eur a sestry žalobkyne 3/ vo výške 10 000 eur. Z uvedeného dôvodu po zohľadnení miery spoluzavinenia usmrteného U. bola žaloba žalobcu 1/ dôvodná iba v časti o zaplata 10 500 eur (70 % z 15 000 eur), žalobkyne 2/ vo výške 10 500 eur (70 % z 15 000 eur) a žaloba žalobkyne 3/ vo výške 7 000 eur (70 % z 10 000 eur).

74. Pretože súd žalobe už v časti právoplatne vyhovel, rozhodol, že žalovaný 3/ je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu jeho nemajetkovej ujmy vo výške 5 500 eur (10 500 eur - 5000 eur), žalobkyne 2/ vo výške 5 500 eur (10 500 eur - 5 000 eur) a žalobkyne 3/ vo výške 4 500 eur (7 000 eur - 2 500 eur) v zákonnej paričnej lehote 3 dni od právoplatnosti tohto rozsudku, pretože nebol dôvod určiť dlhšiu lehotu na plnenie a v nedôvodnej zvyšnej časti žalobu zamietol.

75. O náhrade trov celého konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP. Žalobcovia boli v konaní proti žalovanému 1/ čo do základu nároku úspešní, keďže však žalovaný 1/ zomrel, neexistuje subjekt proti ktorému by súd mal žalobcom nárok na náhradu trov konania priznať a preto podľa § 257 CSP rozhodol, že proti žalovanému 1/ žalobcovia nemajú nárok na náhradu trov konania. Žalobcovia neboli v konaní úspešní proti žalovanému 2/, pretože žaloba proti nemu bola v celom rozsahu zamietnutá. Žalovaný má preto podľa § 255 ods. 1 CSP proti žalobcom nárok na náhradu trov konania. Pretože nikto netvrdil a ani súd nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by

žalovanému 2/ tento nárok nemal priznať, rozhodol, že žalovaný 2/ má proti žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobcovia boli v konaní úspešní čo do nároku aj proti žalovanému 3/ a hoci neboli celkom úspešní čo do výšky, táto výška bola závislá od úvahy súdu a preto proti nemu majú žalobcovia nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP. S uvedeným právnym názorom súhlasil aj odvolací súd, pričom súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 7.2.2019 sp. zn. IV. ÚS 71/2019-12, ktorý odmietol ústavnú sťažnosť pre porušenie zákona, vo veci v ktorej súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval rovnako. Pretože nikto netvrdil a ani súd nevezhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by žalobcom túto náhradu nemal priznať, rozhodol, že majú nárok na náhradu trov konania proti žalovanému 3/ v rozsahu 100 %. O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom posúdi účelnosť trov vynaložených v odvolacom konaní stranami.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.